

Sygn. akt III CNP 68/07

POSTANOWIENIE

Dnia 5 października 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku L.P., B.P., E.P., A.P. i A.P.

o wpis w księdze wieczystej Nr [...] prawa własności i służebności osobistej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 października 2007 r.,

na skutek skargi wnioskodawcy L.P.

o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w T.,

z dnia 21 grudnia 2005 r., sygn. akt [...]

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 21 grudnia 2005 r. Sąd Rejonowy w T. oddalił wniosek L.P., B., E.P., A.P. i A.P. o wpis w księdze wieczystej prawa własności oraz służebności osobistej.

Postanowienie Sądu Rejonowego wnioskodawca L.P. zaskarżył skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje, co do zasady, od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, gdy przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego orzeczenia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie była i nie jest możliwa (art. 424¹ § 1 k.p.c.). W wyjątkowych wypadkach, tj. gdy jego niezgodność z prawem wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela, a strony nie skorzystały z przysługujących im środków prawnych i nie jest możliwa zmiana lub uchylenie tego orzeczenia w drodze innych przysługujących stronie środków prawnych, skarga ta może być wniesiona od orzeczenia sądu pierwszej instancji (art. 424¹ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy wyjaśnił, że skarżący, spełniając wymagania art. 424⁵ § 1 pkt 5 *in fine* k.p.c., powinien przedstawić w skardze jurydyczną argumentację wskazującą, jakie podstawowe zasady porządku prawnego lub konstytucyjne wolności albo prawa człowieka narusza zaskarżone orzeczenie i na czym polega obraza przepisów mających znaczenie dla ich obrony (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2006 r., II CNP 2/06, OSNC 2006, nr 6, poz. 112).

Oświadczenie skarżącego – powołujące się na pismo Prezesa Sądu Apelacyjnego z dnia 2 grudnia 2005 r. o zawieszeniu notariusza w czynnościach zawodowych – że zaskarżone orzeczenie narusza podstawowe zasady porządku prawnego bez ich konkretyzacji oraz bez uzasadnienia, na czym to naruszenie

polega, a także bez wskazania przepisów prawnych, do których obrazy doszło w wyniku naruszenia tych zasad, nie stanowi spełnienia wymagań art. 424¹ § 2 k.p.c. Należy zatem uznać, że w sprawie nie zachodzi wypadek wyjątkowy w rozumieniu ww. przepisu.

Ponadto należy stwierdzić, że skarga wnioskodawcy nie spełnia także wymagań przewidzianych art. 424⁵ § 1 pkt 2, 4, 5 k.p.c.

Z tych względów orzeczono, jak na wstępie (art. 424⁸ § 1 k.p.c. w związku z art. 424¹ § 2 k.p.c. oraz art. 424⁵ § 1 pkt 2, 4 i 5 k.p.c.).